

ת"פ 40616/08/15 - מדינת ישראל נגד אחמד שאוויש

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 40616-08-15 מדינת ישראל נ' שאוויש(עציר) 06 ינואר 2016

בפני
בעניין: כב' השופטת חגית מאק-קלמנוביץ, ס. נשיא
מדינת ישראל
ע"י פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)

המאשימה

נגד

אחמד שאוויש (עציר)

ע"י ב"כ עוה"ד רמזי קטילאת וחמזה
קוטינה
הנאשם

גזר דין

הנאשם הודה והורשע בכתב אישום מתוקן, בעבירות של תמיכה בארגון טרוריסטי לפי סעיף 4(ג) לפקודה למניעת טרור התש"ח-1948 והפרעה לשוטר לפי סעיף 275 לחוק העונשין התשל"ז-1977. על פי עובדות כתב האישום ביום 17.8.15 שהה הנאשם עם אחיו הקטין יליד 2001 בעיר העתיקה בירושלים, כשברשותו שקית ובה חמישה דגלים של ארגון חמאס. הנאשם התכוון להכניס את הדגלים להר הבית ולהניפם בתהלוכה שהיתה אמורה להתקיים ברחבת הר הבית לרגל שחרורו של אסיר בטחוני. הנאשם ביקש מאחיו הקטין להתלוות אליו וביקש ממנו להכניס את שקית הדגלים, בהנחה שלא יערך עליו בידוק בטחוני בשל גילו הצעיר. אולם הצעיר עוכב על ידי שוטר לבדיקה בטחונית, ואז התקרב אליו הנאשם, משך מידו את השקית וסירב למסור אותה לבדיקת השוטר.

טיעוני הצדדים

ב"כ המאשימה טענה כי הערכים המוגנים בעבירה של תמיכה בארגון טרור הם שלומה ובטחונה של המדינה ומניעת פגיעה בחפים מפשע, ובעבירה של הפרעה לשוטר הגנה של שלטון החוק. היא ציינה לחומרה כי הנאשם ביקש לעשות שימוש באחיו הקטין, שגילו כארבע עשרה, לצורך הברחת הדגלים. כמו כן התייחסה לכך שהעבירה בוצעה בכניסה להר הבית, אזור רגיש מאד מבחינה בטחונית, כך שפוטנציאל ההתלקחות כתוצאה ממעשי הנאשם גדול מאד, ומעשיו כמוהם כהדלקת גפרור במקום רווי אדי דלק. התובעת טענה למתחם ענישה הנע בין ארבעה לבין שישה עשר חודשי מאסר בפועל.

במסגרת המתחם ציינה ב"כ המאשימה לקולא את הודאתו של הנאשם, לקיחת האחריות והחיסכון בזמן, ולחומרה את עברו של הנאשם והעובדה שביצע את העבירה זמן קצר לאחר שחרורו ממאסר בעבירה דומה של תקיפת שוטר. לפיכך טענה שהעונש הראוי לנאשם מצוי בשליש העליון של המתחם, וביקשה להעמידו על שנים עשר חודשי מאסר בפועל, בנוסף להפעלת מאסר על תנאי בר הפעלה לארבעה חודשים במצטבר, וקנס כספי.

ב"כ הנאשם טען כי מבין החלופות בעבירה של תמיכה בארגון טרור, החלופה בה הורשע הנאשם, החזקת חומר

תעמולה, היא הקלה ביותר, ובאופן כללי מדובר בעבירה קלה. הוא הוסיף כי מטרת הכנסת הדגלים היתה הנפתם בתהלוכה לרגל שחרורו של אסיר, ולא הפרות סדר. עוד טען כי במקרה זה לא נגרם כל נזק, שכן הנאשם נעצר בשלב מוקדם. באשר לעבירה של הפרעה לשוטרי הדגיש ב"כ הנאשם כי העבירה נמשכה מספר רגעים בלבד ולאחריהם הנאשם נשמע להוראות השוטרי והתלווה אליו.

הסניגור ציין כי הנאשם הודה בטעותו בכך שניסה לעשות שימוש באחיו הקטן.

ב"כ הנאשם הוסיף וטען כי הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, עוד כשעוכב במקום האירוע, ולאחר מכן במשטרה ובבית המשפט, והודאתו באה ללא הסדר וללא תיקון של כתב האישום. הוא הוסיף כי הנאשם הוא מפרנס עיקרי של משפחתו, אביו חולה ושהותו של הנאשם בכלא פוגעת במשפחה והוא לא יוכל לעמוד בתשלום קנס, אם יוטל עליו.

באשר לרמת הענישה, ב"כ הנאשם הפנה לעונשים שהוטלו ברע"פ 9066/08, בן גביר נגד מדינת ישראל, וברע"פ 3344/06, בן גביר נגד מדינת ישראל, שגם בהם מדובר במתיחות בין יהודים למוסלמים באזור הר הבית, והנאשם נעזר בקטין להפצת חומרי תעמולה, והעונש שהוטל על הנאשם היה מאסר בעבודות שירות בלבד. הסניגור ביקש להסתפק בעונש של מספר שבועות מאסר, ולהפעיל את התנאי בחפיפה מלאה לעונש שיטל בתיק זה.

מתחם העונש ההולם

הערכים המוגנים על ידי העבירות בהן הורשע הנאשם הם הגנה על שלומם ובטחונם של תושבי המדינה מפני מעשי טרור, ושמירה על סדרי השלטון.

העבירה הדומיננטית באירוע נשוא כתב האישום היא עבירת התמיכה בארגון טרור. עבירת ההפרעה לשוטרי התרחשה במשך פרק זמן קצר, והתבטאה, על פי כתב האישום, בהשהייה קצרה של בדיקת תוכן השקית שהביא הנאשם. כך שמדובר בעבירה קלה יחסית שתרומתה לענישה במקרה זה מינימלית.

ב"כ המאשימה לא הציגה פסיקה לתמיכה במתחם שטענה לו. ב"כ הנאשם הפנה לשתי החלטות שניתנו לפני קרוב לעשור. מאז חל שינוי ברמת הענישה בעבירות מסוג זה. עיינתי בפסקי דין בעבירות דומות ואני מפנה בין היתר לת"פ (מחוזי י-ם) 11061-06-13, מדינת ישראל נגד דאוד בכיראת, אשר הערעור עליו לבית המשפט העליון נדחה בע"פ 3528/14, דאוד בכיראת נגד מדינת ישראל. שם נקבע מתחם שבין עשרים וארבעה לבין ארבעים ושמונה חודשי מאסר על עבירות חמורות יותר, כולל השתתפות בפועל בחלוקת כספי חמאס והשתתפות בתהלוכות תמיכה. אני מפנה עוד לפסיקת בית הדין הצבאי בתיק (שומרון) 4007/13, התביעה הצבאית נגד סאלם מחמוד אברהים שרכס, בו נקבע מתחם שבין שנים עשר לעשרים וחודשי מאסר בפועל לנאשם שהורשע בחברות ופעילות בהתאחדות בלתי מותרת, השתתפות בעצרות ותהלוכות, תליית תמונות ודגלים וחלוקת כרזים וכן בחלוקת מוצרי מזון וכספים למשפחות חללי ואסירי שב"ס והשתתפות בפעילות תעמולתית בבחירות.

בענייננו, מבחינת העבירה עצמה מדובר בעבירה ברמת חומרה נמוכה, שהתבטאה בכוונה להניף דגלים בתהלוכה בלבד, ללא ביצוע פעילות שיש בה סיוע ממשי בפעילות הארגון מעבר להבעת תמיכה. קיימת חומרה בכך שהעבירה נועדה להיות מבוצעת בהר הבית, שהוא מתחם רגיש שיש בו פוטנציאל להתלקחות והעצמה של חומרת האירועים, כפי שטענה ב"כ המאשימה. אולם במקרה זה, מלבד העובדה שהאירוע לא התמשך, לא ניתן לייחס לנאשם פוטנציאל נזק גדול במיוחד. שכן לא נטען שהנאשם היה אמור ליזום את התהלוכה או ליטול חלק דומיננטי בניהולה, אלא לספק מספר

דגלים להנפה בלבד.

מעבר לעבירה עצמה ביצוע העבירה גרם נזק גם לאחיו הקטין של הנאשם, אשר היה מעורב בביצוע עבירה ונתפס על ידי שוטר, על כל אי הנעימות הכרוכה בכך.

לאור כל האמור אני קובעת לעבירות בהן הורשע הנאשם מתחם הנע בין שלושה לבין עשרה חודשי מאסר.

העונש הראוי במקרה זה

בגזירת עונשו של הנאשם שבפני אני מביאה בחשבון את העובדה שהודעה בהזדמנות הראשונה, ללא כל הסדר או הטבה, ובכך נטל אחריות ואף חסך זמן שיפוטי. כמו כן אני מביאה בחשבון את העובדה שמדובר ברמת חומרה נמוכה יחסית בעבירה של תמיכה בארגון טרור, והעבירה של הפרעה לשוטר נמשכה זמן קצר, שלאחריו נשמע הנאשם להוראות השוטר מיוזמתו.

האירוע נשוא כתב האישום לא גרם לנזק כיוון שהנאשם נתפס עוד לפני השימוש בדגלים. מבחינת פוטנציאל הנזק, מחד גיסא כשמדובר בהר הבית קיים פוטנציאל גדול לנזק, וגם אירוע מינורי עלול להתפתח לאירוע גדול ולאבדן שליטה. מאידך גיסא, כפי שציינתי לעיל, לנאשם לא מיוחסת יוזמה לקיים את האירוע או חלק דומיננטי בו, אלא הבאת דגלים להנפה בתהלכה שאמורה היתה להתקיים.

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם הוא המפרנס העיקרי של משפחתו.

מאידך קיימות גם נסיבות לחומרה, והן עברו של הנאשם, הרשעתו לאחרונה בעבירה של ניסיון לתקיפת שוטר בנסיבות מחמירות (במאמר מוסגר אציין כי בהכרעת הדין הורשע הנאשם בעבירה אחת, והגיליון הרישום הפלילי מצויינות שתי עבירות), והעובדה שביצע את העבירה שבפני זמן קצר לאחר שחרורו ממאסר, כאשר תלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי בר הפעלה. נסיבה מחמירה זו היא המעלה את העונש הראוי במקרה זה מתחתית רף הענישה את אמצעיתו.

על אף טענות ב"כ הנאשם בנוגע למצבו הכלכלי, אני סבורה שיש מקום להטיל על הנאשם גם קנס, ולו גם בסכום נמוך, כיוון שענישה כספית מהווה אמצעי נוסף ושונה של הרתעה.

לאור האמור אני דנה את הנאשם לעונשים אלו:

1. מאסר בפועל למשך חמישה חודשים החל מעצרו של הנאשם ביום 17.8.15.
2. הפעלת מאסר על תנאי שהוטל על הנאשם בת"פ 25012-06-14 בבית משפט זה למשך ארבעה חודשים, מהם חודש אחד במצטבר ושלושה חודשים בחופף למאסר שהוטל בתיק זה. בסך הכל ירצה הנאשם שישה חודשי מאסר בפועל.
3. מאסר על תנאי לשלושה חודשים למשך שלוש שנים על כל עבירה על הפקודה למניעת טרור.
4. קנס בסך ₪ 2,000 שישולם בארבעה תשלומים שווים, החל מיום 1.5.16 ובכל 1 לחודש בחודשים שלאחר מכן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום.

עמוד 3

ניתן היום, כ"ה טבת תשע"ו, 6 בינואר 2016, בנוכחות הצדדים.